

S.P. Reverendus et amicus meus D. Collega,
 Dicit non potest, quanto cum laetitia te videremur. adeo
 omnia contraria et hostilia te exprimitur, ut abire his
 pacis artibus serio bellum meditari, nisi nobis insulam,
 cogamur. Videntur mihi hi homines toti ex verbis
 conflati, et non solum distinctionum, sed et exceptionum
 et tergiversationum artem ad unquam callere, et nulla in re
 fore rabiles cedere. Nos nobis est cum Consistorialibus, inter
 quos non ultimis locum occupat o. deiva, qui ad post
 nomen habet, et ubique ut caput gerit, dum nihil interlatum
 relinquit, quo nos ludibretur, et manus dimittat.
 Hic quocumque nos ut fuit cum rebus fratribus, et agitur
 cordi sumus ac prius. Jam nos ad integram locutionem referre
 quem compellat ante diem hunc non licet. atque inde scias
 nihil exprobandum quod vobis nostris promovendis condical.
 omnia tamen tendenda, ut causam defendendo vobis his hominibus
 doleremus, qui id unice videntur agere, ut in infirma irati
 discedamus. Et certe nisi spes affulgeret a D. Hornboeckio,
 ut rogatus et nostrum esse velle profiteretur, nihil aliud
 quam latere laboramus. Ita Enicquid haec a hypudis
 misis paribus pollicemur, ut exaudiri possit, de monito tuar
 super hac re aperire, in castum videtur, dum tuis carissimis.
 Jam in hoc sumus, ut illi persuadeamus, velle saltem nobis
 consilium de sua voluntate, quo nobis coram Magistratu et
 Consistorio de ea loqui licet. Id si obtinueris, sicut spes est
 non id rogatus in nobis, hinc saltem eo non deduxerimus, ut
 ad hunc artificiosum illis tergiversationibus, in non praevalere
 velle, et omnibus ingratius constringere, ut nos unquam de
 discedere cogitare possit. alij tamen id agitur, ut in hoc
 exemplum statueretur in futurum, ut quis scilicet id praesumat
 ut huius sanctuarium sacerdotum sollicitas audiat, aut ceteris,
 praeter deum immortalis, nimium sonum immittat.
 certe ut libertatis agitur, quae mine tota in Hornboeckio pericli-
 tatur. Interea ego a vobis et omnibus carissimis meis
 atque, misis nostris, et misis nostris dies hancigo, nihil
 adeo nunquam non de vobis et de vobis nocte cogitans, cuius
 amor mihi crescit in horas. spero tandem aliquando nos bonitate
 causa huiusmodi. Id faxit deus, cuius gratia et prole huius
 et familiaris commendo. Saluta a me et D. Hornboeckio, et Lindico,
 D. Triglandis, Coloniis et Collegas. Vale. Ultrapoli ex Duronio
 21. Nov. 1653. T. D. A. Heidani.

Epistola 179. Reverendus et amicus meus D. Collega,
 Dicit non potest, quanto cum laetitia te videremur. adeo
 omnia contraria et hostilia te exprimitur, ut abire his
 pacis artibus serio bellum meditari, nisi nobis insulam,
 cogamur. Videntur mihi hi homines toti ex verbis
 conflati, et non solum distinctionum, sed et exceptionum
 et tergiversationum artem ad unquam callere, et nulla in re
 fore rabiles cedere. Nos nobis est cum Consistorialibus, inter
 quos non ultimis locum occupat o. deiva, qui ad post
 nomen habet, et ubique ut caput gerit, dum nihil interlatum
 relinquit, quo nos ludibretur, et manus dimittat.
 Hic quocumque nos ut fuit cum rebus fratribus, et agitur
 cordi sumus ac prius. Jam nos ad integram locutionem referre
 quem compellat ante diem hunc non licet. atque inde scias
 nihil exprobandum quod vobis nostris promovendis condical.
 omnia tamen tendenda, ut causam defendendo vobis his hominibus
 doleremus, qui id unice videntur agere, ut in infirma irati
 discedamus. Et certe nisi spes affulgeret a D. Hornboeckio,
 ut rogatus et nostrum esse velle profiteretur, nihil aliud
 quam latere laboramus. Ita Enicquid haec a hypudis
 misis paribus pollicemur, ut exaudiri possit, de monito tuar
 super hac re aperire, in castum videtur, dum tuis carissimis.
 Jam in hoc sumus, ut illi persuadeamus, velle saltem nobis
 consilium de sua voluntate, quo nobis coram Magistratu et
 Consistorio de ea loqui licet. Id si obtinueris, sicut spes est
 non id rogatus in nobis, hinc saltem eo non deduxerimus, ut
 ad hunc artificiosum illis tergiversationibus, in non praevalere
 velle, et omnibus ingratius constringere, ut nos unquam de
 discedere cogitare possit. alij tamen id agitur, ut in hoc
 exemplum statueretur in futurum, ut quis scilicet id praesumat
 ut huius sanctuarium sacerdotum sollicitas audiat, aut ceteris,
 praeter deum immortalis, nimium sonum immittat.
 certe ut libertatis agitur, quae mine tota in Hornboeckio pericli-
 tatur. Interea ego a vobis et omnibus carissimis meis
 atque, misis nostris, et misis nostris dies hancigo, nihil
 adeo nunquam non de vobis et de vobis nocte cogitans, cuius
 amor mihi crescit in horas. spero tandem aliquando nos bonitate
 causa huiusmodi. Id faxit deus, cuius gratia et prole huius
 et familiaris commendo. Saluta a me et D. Hornboeckio, et Lindico,
 D. Triglandis, Coloniis et Collegas. Vale. Ultrapoli ex Duronio
 21. Nov. 1653. T. D. A. Heidani.

Epistola 179. Reverendus et amicus meus D. Collega,
 Dicit non potest, quanto cum laetitia te videremur. adeo
 omnia contraria et hostilia te exprimitur, ut abire his
 pacis artibus serio bellum meditari, nisi nobis insulam,
 cogamur. Videntur mihi hi homines toti ex verbis
 conflati, et non solum distinctionum, sed et exceptionum
 et tergiversationum artem ad unquam callere, et nulla in re
 fore rabiles cedere. Nos nobis est cum Consistorialibus, inter
 quos non ultimis locum occupat o. deiva, qui ad post
 nomen habet, et ubique ut caput gerit, dum nihil interlatum
 relinquit, quo nos ludibretur, et manus dimittat.
 Hic quocumque nos ut fuit cum rebus fratribus, et agitur
 cordi sumus ac prius. Jam nos ad integram locutionem referre
 quem compellat ante diem hunc non licet. atque inde scias
 nihil exprobandum quod vobis nostris promovendis condical.
 omnia tamen tendenda, ut causam defendendo vobis his hominibus
 doleremus, qui id unice videntur agere, ut in infirma irati
 discedamus. Et certe nisi spes affulgeret a D. Hornboeckio,
 ut rogatus et nostrum esse velle profiteretur, nihil aliud
 quam latere laboramus. Ita Enicquid haec a hypudis
 misis paribus pollicemur, ut exaudiri possit, de monito tuar
 super hac re aperire, in castum videtur, dum tuis carissimis.
 Jam in hoc sumus, ut illi persuadeamus, velle saltem nobis
 consilium de sua voluntate, quo nobis coram Magistratu et
 Consistorio de ea loqui licet. Id si obtinueris, sicut spes est
 non id rogatus in nobis, hinc saltem eo non deduxerimus, ut
 ad hunc artificiosum illis tergiversationibus, in non praevalere
 velle, et omnibus ingratius constringere, ut nos unquam de
 discedere cogitare possit. alij tamen id agitur, ut in hoc
 exemplum statueretur in futurum, ut quis scilicet id praesumat
 ut huius sanctuarium sacerdotum sollicitas audiat, aut ceteris,
 praeter deum immortalis, nimium sonum immittat.
 certe ut libertatis agitur, quae mine tota in Hornboeckio pericli-
 tatur. Interea ego a vobis et omnibus carissimis meis
 atque, misis nostris, et misis nostris dies hancigo, nihil
 adeo nunquam non de vobis et de vobis nocte cogitans, cuius
 amor mihi crescit in horas. spero tandem aliquando nos bonitate
 causa huiusmodi. Id faxit deus, cuius gratia et prole huius
 et familiaris commendo. Saluta a me et D. Hornboeckio, et Lindico,
 D. Triglandis, Coloniis et Collegas. Vale. Ultrapoli ex Duronio
 21. Nov. 1653. T. D. A. Heidani.

affinis, quod dicitur de natura illius
liberis vegetis, admodum vix brevia
per hunc modum. Alii perperam et factis
multo minus ab his dependentibus;
Suntque illi fons, quod dicitur in
libris celeberrimis, in numeris diff
et clarissimis.

Reverendo Doctissimo
Columbino, hinc
D. Joanni Casio, S. Theol.
Dilecto et Professori, in
Alma Academia Anglimo-
Palatino.

Exp. Bar.

$\frac{28}{3}$
2
96

$\frac{261}{82}$